

Nhiều năm trước, bố chỉ từng vinh danh một cậu học trò nghèo thi đậu đại học với vị trí thứ nhì. Bởi vì cậu, đó là một thành công lớn. Nhưng có một thành công khác, lặng lẽ mà lớn lao, đó là chiến công của một người cha gần hai mươi năm trời dập xích lò nuồi con ăn học. Bao bùn đất tin và hi vọng hiện lên trên gương mặt vốn đã chịu nhiều khát khao. Và ngày con trai đầu tiên ra trường đại học cũng là ngày ông tốt nghiệp khoa - học của - một - họ khoa học ấy người - cha.

Tôi biết có một nữ sinh tốt nghiệp đại học với tấm bằng loại ưu gần hai mươi năm trước. Khi tài năng của mình, cô có thể gặt hái nhiều thành công trên con đường sự nghiệp và danh vọng. Nhưng có sinh viên năm ấy đã chấp nhận hi sinh những cơ hội của đời mình để trở thành một người và đam mê, một người mẹ duyên kiết của hai cô công chúa nhỏ. Cho tới bây giờ, khi là một phụ nữ trung niên, Người vẫn nói với tôi rằng: "Chăm sóc bà và hai con như ta, đối với mẹ đó là một thành công lớn". Mỗi khi nghe câu nói ấy, tôi lại rơi nước mắt. Gia đình là hạnh phúc, là thành quả đẹp đẽ của đời mẹ, và chúng tôi phải cảm ơn mẹ vì điều đó.

Bạn người luôn khát khao thành công, nhưng mục đích theo đuổi thành công thì thật kinh sai lệch và nghĩa. Bạn muốn mình giàu có, muốn trở thành một tỷ phú như Bill Gates? Hãy thử hãy gấp đồng tiền một cách cẩn thận rồi trao nó cho bà cụ ăn xin bên đường. Với việc làm đẹp đẽ ấy, bạn sẽ cho mọi người hiểu rằng bạn không chỉ giàu có về vật chất mà còn giàu có tâm hồn. Khi đó, bạn đã thực sự thành công.

Cũng có khi bạn ước mơ thành công sẽ đến với mình như đến với Abramovic - ông chủ của một đội bóng toàn những ngôi sao? Hãy thử Thành công chẳng ở đâu xa, chỉ cần bạn dành